

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Faust

Citation: Hjortø, Knud: "Faust", i Hjortø, Knud: *Faust*, 1921, s. 67. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_11-shoot-idm139906164243296/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Faust

siden lave mad. Da de havde spist, sae Henrik: Fortæl lidt af, hvad der er hændet dig, det vil gøre dig godt. Du er hærdet i modgang og stivnet af tavshed; du trænger til den slags bevægelse, der ligger i at snakke. Jeg snakker selv en del, det er mest enetale. Det er min eneste adspredelse.

Hun svarede ikke. Henrik røg af gammel vane, men der var ingen nydelse ved det. Røgen kommer frisk ud af pipe-spidsen og vender besk og flov tilbage til rygerens næse, den udvikling gennemgår al tobaksrøg, kun ikke for Henrik, for ham var den hele tiden ens.

Endelig begyndte hun at fortælle; hun havde snart indset, at det vilde blive svært for hende at holde den mand ud; folk syntes, han var morsom; hun syntes, han var noget andet. Efterhånden blev han da også mere alvorlig hjemme. Så kom børnene, og han blev igen mere munter for at vinde dem, og han vandt dem. Med årene begyndte han at beklage sig over hende, og inden børnene var ret store, gav de ham medhold, så tydeligt som de turde. Hun kunde ikke holde det ud og sae, hun vilde gå. Hun hørte sine børn tale om det; den ene sae: mon hun går? Den anden sae: bare hun gjorde, — og så gik hun.

Hm, sae Henrik og bankede sin pipe ud. Han havde snart fyldt en skuffe i sit tobaksbord med vammel pipeaske. Den skulde en dag tømmes og fyldes igen; hvorfor? Hvad glæde er der ved at komme til resultatet vammel pipeaske? Henrik havde troet, at spørgsmålet var et symbol, der bare vedkom ham selv, men det dæmrede for ham, at han måske tog fejl; der var vist flere om det end han, bare i mindre mål.

Hm, ja, sae han husfaderligt, — så er det vel tid at komme til ro. Det var godt, du fik talt, nu sover du bedre.